

- zobowiązanie pozwanej do naprawienia poniesionej szkody, zarówno z punktu widzenia zawodowego i finansowego (nawiązanie do wynagrodzenia i dodatków jakie skarżący otrzymałby od dnia 1 listopada 2006 r. do dnia przywrócenia do pracy wskutek stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji) jak i doznanej krzywdy (nawiązanie do przykładowej kwoty 50 000 EUR);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy oparty jest na naruszeniu art. 34 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji. W szczególności jego okres próbny odbył się w nietypowych warunkach i w sposób sprzeczny z wewnętrznymi normami proceduralnymi.

Drugi zarzut oparty jest na naruszeniu obowiązku uzasadnienia, ponieważ decyzja o rozwiązaniu umowy nie zawierała wyjaśnień i zawierała sprzeczne i mniej korzystne zapisy niż te zawarte w pierwszym sprawozdaniu na zakończenie okresu próbnego.

W trzecim zarzucie skarżący twierdzi, że decyzja o zwolnieniu jest nieproporcjonalna i dotknięta oczywistym błędem w ocenie, ponieważ z jednej strony nie uwzględnia rezultatów określonych testów osobowościowych i że z drugiej strony ocena negatywna jako kierownika wydziału, nawet gdyby uznać ją za uzasadnioną, powinna prowadzić jedynie do przeniesienia na stanowisko bez takiej odpowiedzialności.

W czwartym zarzucie skarżący podnosi naruszenie prawa do obrony i zasady równego traktowania, ponieważ decyzja o zwolnieniu podjęta została w oparciu o sprawozdania przyjęte bez jego uprzedniego wysłuchania, z których ostatnie zakończone zostało z naruszeniem obowiązujących norm proceduralnych.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2007 r. — Brown i Volpato przeciwko Komisji

(Sprawa F-75/07)

(2007/C 235/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Colin Brown (Bruksela, Belgia) i Alberto Volpato (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: B. Cortese i C. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich opublikowanej w Informations administratives nr 55-2006 z dnia 17 listopada 2006 r., ponieważ zostali w niej awansowani do grupy AD 9 stopień 1 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności w razie potrzeby decyzji Komisji z dnia 23 kwietnia 2007 r. jako oddalających zażalenia wniesione przez skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, kwestionują decyzję o ich awansie w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r. do grupy AD 9, nowej grupy, dodanej od dnia 1 maja 2004 r. między grupę AD8 (poprzednio A7) i AD10 (poprzednio A6). Twierdzą, że powinni być awansowani nie do grupy AD 9 lecz do grupy AD10, podobnie jak uczyniono to w ramach postępowania w sprawie awansu za 2004 r. w stosunku do urzędników, którzy, jak skarżący, w dniu 30 kwietnia 2004 r. zaszeręgowani byli w grupie A7 i mieli prawo awansu do wyższej grupy A6.

Skarżący podnoszą zarzuty podobne do zarzutu pierwszego i trzeciego w sprawie F-105/06 (¹).

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006, str. 45.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2007 r. — Birkhoff przeciwko Komisji

(Sprawa F-76/07)

(2007/C 235/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerard Birkhoff (Weitau, Niemcy) (przedstawiciel: K. Hösgen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego (nr R/16/07) z dnia 18 kwietnia 2007 r. w sprawie zażalenia wniesionego przez skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, emerytowany urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, ma na utrzymaniu córkę, która cierpi na porażenie poprzeczne i z tego powodu wymaga wózka inwalidzkiego. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez skarżącego poprzedni wózek stał się bezużyteczny w wyniku złamania spowodowanego przez blokadę. Skarżący wniósł o przejęcie kosztów nabycia nowego wózka inwalidzkiego. Wniosek ten Komisja oddaliła.

Skarżący podnosi naruszenie jego praw powołując się na art. 72 i 110 regulaminu urzędników Wspólnot Europejskich w związku z pkt 4 lit. F) rozdziału XII załącznika I do wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2007 r. — Kurt-Wolfgang Braun-Neumann przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-79/07)**

(2007/C 235/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Merzig, Niemcy) (przedstawiciel: P. Ames, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 sierpnia 2004 r. drugiej połowy renty rodzinnej po jego żonie Giseli Mandt, z domu Neumann, zmarłej w dniu 25 lipca 2004 r. wynoszącej za każdy miesiąc 1 670,84 EUR powiększonej o odsetki obliczone według stopy Europejskiego Banku Centralnego stosowanej do kredytu banku centralnego na koniec dnia powiększonego o 3 %,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski zobowiązał się do wypłaty Skarżącemu 50 % renty rodzinnej jako wdowcowi po p. Giseli Mandt, z domu Neumann. Skarżący domaga się całej renty rodzinnej.

Skarga dotyczy decyzji Parlamentu Europejskiego uwzględniającej drugie małżeństwo zmarłej, mimo iż orzeczenie z dnia 6 września 1995 r., mocą którego tribunal de première instance

de Namur orzekł rozwód w odniesieniu do pierwszego małżeństwa nie został uznany przez Bayerisches Oberstes Landesgericht w postanowieniu z dnia 11 października 1999 r. Skarżący podnosi zatem, że jest jedynym „żyjącym małżonkiem” ponieważ drugie małżeństwo, jakie zawarła jego małżonka z p. Wolfgangiem Mandtem nie było małżeństwem ważnie zawartym.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2007 r. — Economidis przeciwko Komisji**(Sprawa F-80/07)**

(2007/C 235/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej reorganizacji dyrekcji generalnej RTD w zakresie, w jakim dotyczy ona obsadzenia w szczególności stanowisk kierowników wydziałów F.1 „Aspekty horyzontalne i koordynacja” i F.5 „Biotechnologia zdrowia”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W październiku 2006 r., w ramach reorganizacji DG RTD, Komisja powołała panów H i X na stanowiska kierowników wydziałów F.1 i F.5. Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2006 r. wydanym w sprawie F-122/05 Economidis przeciwko Komisji (!) Sąd do spraw Służby Publicznej stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. dotyczącej powołania pana H. na stanowisko kierownika wydziału „Biotechnologia i genomika stosowana”, będącego jednym z wydziałów tejże DG sprzed reorganizacji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze naruszenie art. 233 WE, w zakresie, w jakim ze względu na reorganizację tej DG Komisja twierdzi, że wykonanie przez nią wyroku z dnia 14 grudnia 2006 r. jest niemożliwe. Zdaniem skarżącego, jako że stwierdzona została nieważność decyzji z dnia 23 grudnia 2004 r. pan H. nie mógł być zostać ponownie powołany na kierownika wydziału w ramach reorganizacji odnośnej DG.